

PhDr. Lubomír Zaorálek
ministr kultury

V Praze dne 19. května 2021
Č.j.: MK 27907/2021 OLP

U s n e s e n í

Jako příslušný orgán státní památkové péče v rámci probíhajícího přezkumného řízení dle § 174 odst. 1 a 2 a s využitím ust. § 94 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále též „správní řád“) zahájeného usnesením ministra kultury č.j. MK 53744/2018 OLP ze dne 19. 9. 2018, jsem přezkoumal opatření obecné povahy č. 1/2016, č.j. MK 14623/2015 OPP ze dne 12. 5. 2016, ve znění opravného rozhodnutí č.j. MK 30429/2017 OPP ze dne 15. 5. 2017, o prohlášení památkové zóny Kačerov, obec Zdobnice a určení podmínek její ochrany, kterým Ministerstvo kultury jako příslušný správní orgán, podle § 6 zákona č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, ve znění pozdějších předpisů a podle § 171 a násl. správního řádu, prohlašuje za památkovou zónu část území s historickým prostředím osady Kačerov, obec Zdobnice, k.ú. Kačerov u Zdobnice (k.ú. 792616), okres Rychnov nad Kněžnou, kraj Královéhradecký, a to na základě podnětu ze dne 2. 10. 2017 ke zrušení předmětného opatření obecné povahy č. 1/2016 (dále též „podnět ke zrušení opatření obecné povahy“), který podal Spolek Kačerov, IČO 06160425, se sídlem Gagarinova 701/26 Slezské Předměstí, Hradec Králové, jednající Ing. Vladimírem Bílkem, předsedou výboru Spolku Kačerov a MUDr. Pavlem Lipertem, členem výboru Spolku Kačerov (dále též „podatel“).

Podle ustanovení § 174 odst. 1 a 2 s využitím § 95 odst. 6 a § 97 odst. 1 správního řádu jsem na základě návrhu rozkladové komise, ustavené podle § 152 odst. 3 správního řádu, usnesením rozhodl

n á s l e d o v n ě :

**Přezkumné řízení ve věci přezkoumání opatření obecné povahy
Ministerstva kultury č. 1/2016, č.j. MK 14623/2015 OPP ze dne 12. 5. 2016,
ve znění opravného rozhodnutí č.j. MK 30429/2017 OPP ze dne 15. 5. 2017**

s e z a s t a v u j e .

O d ů v o d n ě n í :

Ze správního spisu byly zjištěny následující podstatné skutečnosti:

Ohledně rekapitulace průběhu předchozího řízení v plném rozsahu odkazují na obsah předmětného opatření obecné povahy č. 1/2016.

Uvedené opatření obecné povahy bylo napadeno podnětem ze dne 2. 10. 2017, kterým je navrhováno jeho zrušení. V podnětu se uvádí následující, cit.:

„Obracíme se na Vás se žádostí, abyste podle ustanovení 174 odst. 2 správního řádu přezkoumal opatření obecné povahy č. 1/2016 o prohlášení Památkové zóny Kačerov, obec Zdobnice.

Jsme toho názoru, že celý proces přípravy a vyhlášení byl vysoce účelový ve snaze prosadit za každou cenu 1. památkovou zónu v Orlických horách bez ohledu na kvalitu kulturní hodnoty území a převažující využití osady, která slouží k rodinné rekreaci.

Přestože osadníci dotčení vyhlášením PZ poslali na ministerstvo kultury 63 námitek, ministerští úředníci většinu námitek zamítli obecnými sděleními ve smyslu, že: „Z hlediska cílů není PZ vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. Kulturní hodnoty části krajinného celku, nebo území, jsou dány přírodní, kulturní a historickou charakteristikou ...“.

Neumíme si vysvětlit fakt, že MK neuznalo ani jedinou z celkových 63 námitek, přestože některé se týkaly zjevných nepravd a omylů uvedených v textu opatření. V následující části se pokusíme shrnout zásadní výhrady k vyhlášení PZ.

1. Už v přípravě návrhu se objevily nestandardní postupy. Iničiátoři vzniku PZ si vybrali odborníka - Ing. arch. Jana Peštu, který byl pracovně svázán s jedním z iničiátorů vzniku PZ Prof. Pavlem Novákem na Ústavu chemické technologie restaurování památek VŠCHT v Praze. Nešlo tedy o nezávislého odborníka (námitka č. 3).

2. Celý text Vyhlášení PZ, zejména důvody k prohlášení PZ, urbanistické hodnocení a přínosy PZ vykazují účelovost, tedy snahu „příkrášlit“ význam lokality, aby byl důvod pro vyhlášení PZ. Texty obsahují omyly, nepravdy a zkreslení skutečného stavu. Tyto nesrovnalosti jsou uvedeny v námitkách 4.3., 4.4., 4.5., 4.6., 6.8., 9., 12.3., 13.6., 13.8., 13. 9., 13.10., 13.11., 13.20., 13.22. a 16.

3. Do PZ byly zahrnuty i novodobé chaty ze 70. a 80. let minulého století, které nesplňují podmínky pro prohlášení PZ. Tyto objekty ani krajina obhospodařovaná a osídlená současnými majiteli nevykazuje žádné kulturní hodnoty, ani historické ani jako významný krajinný prvek. Současně nedochováá ani urbanismus původní osady. Přestože ředitel Národního památkového ústavu, územního odborného pracoviště Josefov v Jaroměři Ing. Jiří Balský námítky pro zařazení uznal a majitelům chat slíbil, že do PZ nebudou zařazeny, skutečnost byla přesně opačná. Dnes jsou zařazeny do PZ. (námitka 5. a 6.2.).

4. Vyhlášení PZ je v rozporu s několika zákony - se stavebním zákonem č. 183/2006 Sb., § 18 odst. 1, jehož znění vychází ze Strategie udržitelného rozvoje ČR přijaté usnesením vlády č. 1242 z roku 2004, které deklaruje omezování nerovnováhy ve vzájemných vztazích mezi ekonomickým, environmentálním a sociálním pilířem udržitelnosti (námitka č. 6.4.).

Dále je v rozporu se zákonem č. 20/1987 Sb. a s Ústavou ČR, protože dochází k narušení lidské svobody a omezení schopnosti sřežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní bohatství, které bylo dosud s nejlepší péčí chráněno a konáno ve svobodné vůli (námitka č.

6.5.). Vyhlášení PZ je také v rozporu se zákonem o životním prostředí, protože vyhlášení PZ povede k vyššímu turistickému ruchu (námitka č. 6.6.).

5. Vyhlášení PZ je také v rozporu s památkovým zákonem, na což upozornil 10. 7. 2015 i odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací kultury a památkové péče Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. V PZ jsou pouze dvě prohlášené kulturní památky (kostel sv. Kateřiny a socha Piety), což je 4,6 % z celkového počtu objektů zahrnutých do PZ. Ostatní stavby jsou chalupy v různém stupni již provedených stavebních úprav, včetně změn půdorysů a různých vestaveb a chaty ze 70. let a 80. let minulého století (námitka č. 6.7.).

6. Postoj úřadu k dotčeným vlastníkům a obci dokumentuje fakt, že k místnímu šetření byli pozváni jenom členové spolku Údolí Kačerov, který vznik PZ inicioval, a nikdo z dalších vlastníků dotčených objektů. Takovýto postup výrazně připomíná nechvalně známou historickou situaci „o nás bez nás“ - Mnichovskou dohodu.

Ani obec se k zřízení PZ před jejím vznikem nevyjádřila. Při prezentaci záměru Národním památkovým ústavem (Ing. Balský) zastupitelé vyjádřili názor, aby se rozsah PZ zmenšil, a aby to bylo zakresleno do mapy. Na to už NPÚ nereagoval.

7. Zjevná účelovost prosadit PZ za každou cenu v původním rozsahu se projevila i opravou zřejmých nesrovnalostí ze dne 15. 5. 2017. V článku 3 opatření obecné povahy č. 1/2016 o prohlášení Památkové zóny Kačerov, obec Zdobnice a určení podmínek její ochrany bylo slovně uvedeno vymezení hranice památkové zóny.

Oproti původnímu návrhu památkové zóny Kačerov, zveřejněném na úřední desce obce Zdobnice 18. 9. 2015, se v západní části zóny na mapě označované jako Svatý Jan, hranice změnily. Byl to zřejmě důsledek rozumného přístupu k některým námitkám. Nová hranice vyčleňovala novodobé chaty ze 70. a 80. let minulého století a další pozemky. V mapě, kterou zpracoval Národní památkový ústav, územní odborné pracoviště Josefov v Jaroměři, a jenž byla zveřejněna v říjnu 2016, však tato změna nebyla zaznamenána. Mapa vycházela z původního návrhu z roku 2015. Zjevně nešlo o chybu, v novém textu bylo přesně popsáno nové vedení hranice. Změna nastala u parcely č. 3288, „... odtud hranice pokračuje severovýchodním směrem, podél p.p.č.3300 a jihovýchodním směrem podél p.p.č. 3301 až k p.p.č. 3302, kde se hranice zalamuje k severu ...“ Když se MK o tomto rozporu dozvědělo, místo aby upravilo mapu, vydalo opravu zřejmých nesrovnalostí. I to považujeme za porušení osobních práv a osobního vlastnictví.

8. Nerespektování většinového názoru chatařů a chalupářů v katastru obce Kačerov s prohlášením obce za PZ. V písemné anketě ze dne 31. 10. 2013, kterou zorganizoval bývalý starosta Zdobnice Ing. Trpišovský, se z 37 oslovených 21 vyjádřilo proti zřízení PZ. Ministerstvo také nebralo zřetel na petici proti vzniku PZ ze dne 7. 10. 2015, kterou podepsalo 143 lidí.

Možná není opominutelný fakt, že jména signatářů petice unikly z MK, byly zneužity iniciátory vzniku PZ - spolkem Údolí Kačerov. To je zjevné porušení zákona na ochranu osobních údajů. Součástí zneužití se stal i místní farář.

9. V neposlední řadě je naší výhradou k vyhlášení PZ také absolutní zhoršení mezilidských vztahů. Lidé, kteří jezdí 60 let na své chalupy, jsou zděšeni, jak se z iniciátorů PZ stali nesnášenliví lidé. Kdokoli, kdo projevil názor nesouhlasící s PZ, byl dehonestován a pranýřován. Dokonce v prezentaci o osadě Kačerov pod záštitou VŠCHT Praha na stránce Monumenta VIVA Chomutov z května 2015 byly bez souhlasu majitelů nemovitostí

zveřejněny „špionážní“ fotografie chat a chalup, u nichž majitelé k opravě použili nevhodný materiál. Některé chaty a chalupy podle autorů prezentace dokonce „poškozuji prostředí“.

Závěrem našeho podnětu navrhuje zrušit prohlášení Kačerova památkovou zónou a ponechat původní stav osady s dosavadní postačující regulací stavebního úřadu v Rychnově nad Kněžnou.“

Tehdejší ministr kultury pak usnesením č.j. MK 53744/2018 OLP ze dne 19. 9. 2018 zahájil přezkumné řízení ve věci předmětného opatření obecné povahy Ministerstva kultury č. 1/2016, č.j. MK 14623/2015 OPP ze dne 12. 5. 2016, ve znění opravného rozhodnutí č.j. MK 30429/2017 OPP ze dne 15. 5. 2017, což odůvodnil takto, cit.:

„Shledal jsem, že obsah příslušného správního spisu, podnětem napadeného opatření obecné povahy svědčí o tom, že zejména s ohledem na výše citované námítky uplatněné v podnětu jsou dány důvodné pochybnosti o souladu přezkoumávaného opatření obecné povahy s právními předpisy, a to se správním řádem, památkovým zákonem.

Zároveň je dána pochybnost, zda v nyní řešeném případě není prohlášení památkové zóny nadbytečné s ohledem na obsah ustanovení zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), a to konkrétně § 18 odst. 4, kterým je stanoveno, že „územní plánování ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. Přitom chrání krajinu jako podstatnou složku prostředí života obyvatel a základ jejich totožnosti. S ohledem na to určuje podmínky pro hospodárné využívání zastavěného území a zajišťuje ochranu nezastavěného území a nezastavitelných pozemků. Zastavitelné plochy se vymezují s ohledem na potenciál rozvoje území a míru využití zastavěného území. Dále § 19 odst. 1 písm. e) a o), kterým je stanoveno, že „úkolem územního plánování je zejména stanovovat podmínky pro provedení změn v území, zejména pak pro umístění a uspořádání staveb s ohledem na stávající charakter a hodnoty území a na využitelnost navazujícího území“ a „uplatňovat poznatky zejména z oborů architektury, urbanismu, územního plánování a ekologie a památkové péče.“

V této souvislosti je na místě otázka, zda Ministerstvo kultury při hodnocení věci mělo při vydávání opatření obecné povahy analogicky vycházet rovněž ze stanoviska veřejného ochránce práv ze dne 22. 1. 2008, sp. zn. 4188/2007/VOP/MH, které se týká prohlašování věcí za kulturní památky, kde se mj. uvádí: „... Je zřejmé, že stát nemůže formou prohlášení nemovitosti za kulturní památku chránit všechny historické, architektonicky zajímavé, osobité a autorsky ojedinělé stavby. Je především úkolem místních samospráv, aby dovedly chránit architektonicky obraz svého města či vesnice, a to jak prostřednictvím kvalitních územních plánů, tak spoluprací se stavebním úřadem a vlastníky těch staveb, které byt' nejsou kulturními památkami, tak svým způsobem dotvářejí charakter vzhledu lidského sídla.“

V souvislosti s možnou nadbytečností prohlášení předmětné památkové zóny je nutno prověřit, zda je v nyní řešeném případě dostatečně naplněn zákonem vymezený smysl a účel památkové zóny a zda v rámci jejího prohlašování nedošlo k nadhodnocení či neobjektivnímu posouzení památkových hodnot daného území. Rovněž je nutno prověřit, zda byly dodrženy zákonem předepsané procesní postupy v řízení o prohlášení této památkové zóny.

Výše uvedené pochybnosti a podezření je proto nutno prověřit, objasnit a vyhodnotit v přezkumném řízení. Za účelem prověření důvodnosti uvedených podezření se prostřednictvím II. části výroku tohoto usnesení vyzývají dotčené osoby (tj. vlastníci nemovitostí, jejichž práva, povinnosti nebo zájmy související s výkonem vlastnického práva mohou být zrušením či změnou opatření obecné povahy přímo dotčeny, nebo i jiné osoby, jejichž oprávněné zájmy

mohou být zrušením či změnou opatření obecné povahy přímo dotčeny), aby se vyjádřily k obsahu výše citovaného podnětu ke zrušení opatření obecné povahy a bylo jim tak umožněno argumentačně vyvrátit námitky, tvrzení a další skutečnosti uvedené v tomto podnětu.“

Následně se v rámci přezkumného řízení vyjádřily dotčené osoby a rovněž dotčené orgány k předmětu řízení, zejména pak k obsahu podnětu k zahájení přezkumného řízení a poté tyto subjekty zaslaly vzájemné repliky. Konkrétně se jedná o tato vyjádření:

Vyjádření spolku Údolí Kačerov, z. s. ze dne 14. 11. 2018, 16. 6. 2019 a 18. 6. 2019, Miroslava Úškrtá ze dne 4. 11. 2018, prof. Ing. Pavla Nováka, CSc. ze dne 15. 11. 2018, MUDr. Miroslavy Hájkové (nedatováno, doručeno dne 19. 11. 2018), Národního památkového ústavu, ú. o. p. v Josefově ze dne 19. 11. 2018, Českého národního komitétu ICOMOS ze dne 1. 1. 2018, Obce Zdobnice ze dne 12. 11. 2018 a 20. 6. 2019 a Městského úřadu Rychnov nad Kněžnou ze dne 2. 4. 2019, kterými byl vysloven nesouhlas s obsahem podnětu, resp. s následujícími replikami vyjadřujícími souhlas s podnětem.

Vyjádření Spolku Kačerov ze dne 11. 3. 2019, 31. 5. 2019, 11. 7. 2019 a 31. 7. 2019, MUDr. Pavla Lipperta ze dne 7. 3. 2019, 21. 3. 2019 a 16. 5. 2019, Jaromíra Bendla ze dne 7. 3. 2019 a Ing. Zdeňka Malce ze dne 28. 5. 2019, kterými byl vysloven souhlas s podnětem, resp. byly jimi doplněny podpůrné argumenty k podnětu a bylo jimi reagováno na nesouhlasná vyjádření k podnětu.

V souladu s § 174 odst. 1 a 2 a s využitím ust. § 94 a násl. správního řádu a čl. XLII bod. 3 zákona č. 225/2017 Sb., bylo v rámci přezkumného řízení přezkoumáno opatření obecné povahy č. 1/2016, č.j. MK 14623/2015 OPP ze dne 12. 5. 2016, ve znění opravného rozhodnutí č.j. MK 30429/2017 OPP ze dne 15. 5. 2017, jakož i řízení, v němž bylo přezkoumávané opatření obecné povahy vydáno, a to rovněž s přihlédnutím ke všem shromážděných podkladům, zejména pak k relevantnímu obsahu vyjádření dotčených osob, která byla podána v průběhu přezkumného řízení.

Po provedeném posouzení předmětného opatření obecné povahy jsem dospěl k závěru, že přezkumné řízení je nutno zastavit, neboť nejsou dány důvody pro zrušení či změnu přezkoumávaného opatření obecné povahy, neboť bylo v podstatných náležitostech vydáno v souladu s právními předpisy a netrpí žádnými závažnými vadami.

K výše uvedenému závěru o zastavení přezkumného řízení jsem dospěl na základě následujících skutečností, úvah a hodnocení, a to zejména s přihlédnutím k obsahu námitek uvedených v podnětu a v navazujících vyjádřeních dotčených osob k těmto námitkám:

Úvodem konstatuji, že památková ochrana má dvě roviny. Jednak jsou chráněny stavby samotné a jednak jejich prostředí, přičemž samo prostředí může být chráněnou hodnotou. Území památkové zóny Kačerov, obec Zdobnice, které bylo prohlášeno napadeným opatřením obecné povahy za památkovou zónu, je z hlediska historického, kulturního, urbanistického, architektonického i estetického jedním z posledních dokladů sídelního útvaru podhůří Orlických hor, které vyniká svou typologickou různorodostí a strukturou jednotlivých objektů, a to ve vztahu k sobě navzájem a rovněž k okolní krajině a přírodě. Mám tak za to, že v tomto případě byly splněny zákonné podmínky pro prohlášení památkové zóny. Konstatuji, že v nyní řešeném případě byl dostatečně doložen zákonem vymezený smysl a účel památkové zóny s tím, že v rámci jejího prohlášení nedošlo k nepřijatelnému nadhodnocení či neobjektivnímu posouzení památkových hodnot daného území. V podstatných náležitostech byly rovněž dodrženy zákonem předepsané procesní postupy v řízení o prohlášení této památkové zóny. Shledal jsem, že tyto zásadní skutečnosti

nebyly vyvráceny ani námitkami uplatněnými v podnětu a v navazujících vyjádřeních dotčených osob, k tomu blíže uvádím následující:

V námitce č. 1) podnětu je uvedeno: „Už v přípravě návrhu se objevily nestandardní postupy. Iničiátoři vzniku PZ si vybrali odborníka - Ing. arch. Jana Peštu, který byl pracovně svázán s jedním z iničiátorů vzniku PZ - Prof. Pavlem Novákem na Ústavu chemické technologie restaurování památek VŠCHT v Praze. Nešlo tedy o nezávislého odborníka (námitka č. 3).“

K této námitce uvádím, že neupřesňuje, které věci se týká nestandardní postup a dále v čem konkrétně je postup nestandardní. Podnět pro prohlášení území za památkovou zónu sice může podat libovolná osoba, avšak konečné rozhodnutí o prohlášení území sídelního útvaru nebo části krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty za památkovou zónu, je v pravomoci Ministerstva kultury. Vyhlášení památkové zóny Ministerstvem kultury je pak učiněno na základě doporučení a odborného materiálu, který je zpracován specialisty organizace státní památkové péče, Národního památkového ústavu (NPÚ), kteří jsou experty jak na lidovou architekturu a také i na urbanismus.

K námitce týkající se iničiátorů vzniku památkové zóny blíže uvádím, že prvotním důvodem k projevení zájmu části obyvatel osady Kačerov v letech 2006-2007 byl návrh územního plánu obce Zdobnice, kde byla plánována výrazná změna využití jednotlivých pozemků z lesních nebo krajinných na plochy zastavitelné. Tento návrh územního plánu podnítil zájem některých obyvatel o historii a hodnotu tohoto území. Současně bylo založeno občanské sdružení Údolí Kačerov. Jeden z jeho členů, Miroslav Uškrt, oslovil odborníka s žádostí o vypracování stavebně-historického průzkumu Kačerova. Tímto odborníkem byl Ing. arch. Jan Pešta, který v roce 2007 vypracoval studii architektonicko-urbanistického významu Kačerova. Ing. arch. Jan Pešta je absolventem fakulty architektury ČVUT (diplomová práce u Prof. ing. akad. arch. Václava Girsy, 1997) pracoval 10 let na středočeském pracovišti NPÚ jako terénní pracovník se zaměřením na lidovou architekturu, urbanismus sídel a technické památky. V současnosti přednáší na FA ČVUT, je nositelem grantového projektu MKČR „Encyklopedie českých vesnic“ a je nejenom autorem dosud pětidílné Encyklopedie českých vesnic, ale i dalších publikací. V Ústavu chemické technologie restaurování památek Fakulty chemické technologie Vysoké školy chemicko-technologické v Praze začal přednášet jako externí pracovník až v roce 2009. Námitka, že nejde o nezávislého odborníka je tedy nedůvodná.

V námitce č. 2) podnětu je uvedeno: „Celý text Vyhlášení PZ, zejména Důvody k prohlášení PZ, Urbanistické hodnocení a Přínosy PZ vykazují účelovost, tedy snahu „příkrášlit“ význam lokality, aby byl důvod pro vyhlášení PZ. Texty obsahují omyly, nepravdy a zkreslení skutečného stavu. Tyto nesrovnalosti jsou uvedeny v námitkách 4.3., 4.4., 4.5., 4.6., 6.8., 9., 12.3., 13.6., 13.8., 13. 9., 13.10., 13.11., 13.20., 13.22. a 16 (pozn.: tyto námitky byly podány před vydáním napadeného opatření obecné povahy).“

K této námitce konstatuji, že (jak již bylo zmíněno výše) primárním impulsem pro vyhlášení památkové zóny Kačerov, obec Zdobnice, byl zájem jednotlivých obyvatel o zachování kvalit svého stávajícího obydlí zasazeného do krajiny, které je za současných podmínek neobyčejně příznivé. Kulturní hodnoty krajiny jsou vztahovány k hmotným dokladům působení a činnosti člověka v krajině, popřípadě k dochovaným sídelním celkům, které se v obraze krajiny uplatňují. Stavební činnost venkova zahrnovala především obytné a hospodářské stavby jako systém vazeb mezi člověkem a přírodou. Jejich vzájemným působením a ovlivňováním vznikal výsledný obraz krajiny, kde přírodní podmínky spoluurčovaly charakter lidových sídel, a na druhé straně lidská činnost přetvářela přírodu v

kulturní krajinu. Tato vazba sídla na krajinu, či krajina na sídlo, vytváří nezaměnitelnou jedinečnost. Naprostá většina krajiny České republiky je výsledkem různě intenzivního působení člověka. Je také výsledkem velmi různorodých historických etap, které v ní zanechaly specifické stopy. Negativní proměny tradiční kulturní krajiny začaly v nejvíce industrializovaných oblastech. Nejradikálnější proměny nastaly po 2. světové válce, kdy došlo jak ke změnám využívání krajiny, tak k rozsáhlým proměnám jejího uspořádání a tím je dnes ochrana dosud existujících hodnot kulturní krajiny stále aktuální. Území, pro které byla navržena památková zóna Kačerov, obec Zdobnice, představuje právě území, které zahrnuje veškeré výše zmíněné atributy památkové zóny. Památková zóna Kačerov je jedinečný reprezentant regionu, jako jedno z nejzachovalejších sídel, zahrnující vývoj působení člověka v přírodě od počátku osídlení této lokality až do dnešních dnů, stavby, pozemky, terénní reliéf, skladba porostů, struktura cest a vodního toku. Tento krajinný a urbanistický rámec dotváří sakrální architektura. Památková zóna Kačerov, obec Zdobnice ve své nenápadnosti a tím ve své jedinečnosti, se tedy nemusí jakkoliv přikrášlovat, nebo zkrášlovat.

V námitce č. 3) je uvedeno: „Do PZ byly zahrnuty i novodobé chaty ze 70. a 80. let minulého století, které nesplňují podmínky pro prohlášení PZ. Tyto objekty ani krajina obhospodařovaná a osídlená současnými majiteli nevykazuje žádné kulturní hodnoty, ani historické ani jako významný krajinný prvek. Současně nedochováá ani urbanismus původní osady. Přestože ředitel Národního památkového ústavu – územní odborné pracoviště Josefov v Jaroměřích Ing. Jiří Balský námitky pro zařazení uznal a majitelům chat slíbil, že do PZ nebudou zařazeny, skutečnost byla přesně opačná. Dnes jsou zařazeny do PZ. (námitka 5. a 6.2.).“

K této námitce uvádím, že hodnoty jsou vztahovány zejména k architektonickým památkám. Všeobecné povědomí o ochraně jednotlivých stavebních památek, se však postupně posunuje přes památkové soubory až ke kulturní krajině, případně krajinným celkům. Kulturní charakteristiku krajiny totiž zdaleka nevytváří jen stavební objekty, případně jejich soubory. Sama krajina obsahuje velké množství dochovaných struktur, cestní sítě, mostky, lávky, ploty, meze, dřeviny, vodní toky, případně vodní nádrže a další hospodářské úpravy. Veškeré tyto struktury nejsou obvykle vnímány jako hodné zájmu a ochrany, ačkoli pro charakter a regionální identitu té které krajiny jsou podstatné. Prohlášením území za památkovou zónu je ochrana všech hodnot krajiny, jejího vzhledu, typických znaků i přírodních zdrojů, místní zástavby a také urbanistické skladby a její rozmístění ve vztahu k lesnímu a půdnímu fondu. Právě urbanistická struktura vykazuje výrazně větší stálost než vlastní architektura. Nutnost ochrany dochované urbanistické struktury sídel není zdaleka tak všeobecně vnímána a přijímána jako ochrana jednotlivých objektů a souborů. V mnoha případech totiž není uznávána jako hodnota a cenný doklad vývoje daného sídla. I když v podnětu zmíněné novodobé chaty ze 70. a 80. let minulého století nevykazují kulturní hodnoty, jsou na předmětném území součástí stavební struktury tohoto sídla a jsou součástí stávající rozvolněné zástavby. Navíc tato zástavba chat svým objemem v současnosti nevytváří rušivou protiváhu dominantnímu postavení kostela sv. Kateřiny, který v celkové urbanistické struktuře zvyšuje celkovou estetickou hodnotu kulturně historické charakteristiky sídla. Tato charakteristika místa by měla být zachována i v budoucnu. Proto byly i tyto nemovitosti důvodně zahrnuty do území památkové zóny.

Podotýkám, že složitost daného problému je nejen ve vyhodnocení kvalit jednotlivých objektů a znaků kulturní krajiny, ale i ve vymezení rozloh památkových zón. V případě osady Kačerov byly vyhodnocovány klady i záporny navržených variant rozlohy navrhované památkové zóny tak, aby případná nová, necitlivá zástavba nezneškodila současnou kvalitu sídla. Myšlenka iniciovat prohlášení území Kačerova za památkovou zónu vznikla před více

než deseti lety. Jedním z hlavních prvků rozhodování bylo věnování se rozsahu navrhované památkové zóny. Vymezení památkové zóny je mj. prevencí před nepřiměřenou, případně nevhodnou novou zástavbou. Ohledně „slibu“ Ing. Balského (ředitele ředitel NPÚ, ú.o.p. v Josefově) nezařadit chaty do památkové zóny však není v podnětu upřesněno, kdy a při jaké příležitosti byl tento slib dán. Nicméně v dané věci rozhoduje Ministerstvo kultury a nikoliv NPÚ.

V námitce č. 4) podnětu je uvedeno: „Vyhlášení PZ je v rozporu s několika zákony - se stavebním zákonem č. 183/2006 Sb., § 18 odst. 1, jehož znění vychází ze Strategie udržitelného rozvoje ČR přijaté usnesením vlády č. 1242 z roku 2004, které deklaruje omezování nerovnováhy ve vzájemných vztazích mezi ekonomickým, environmentálním a sociálním pilířem udržitelnosti (námitka č. 6.4.). Dále je v rozporu se zákonem č. 20/1987 a s Ústavou ČR, protože dochází k narušení lidské svobody a omezení schopnosti střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní bohatství, které bylo dosud s nejlepší péčí chráněno a konáno ve svobodné vůli (námitka č. 6.5.). Vyhlášení PZ je také v rozporu se zákonem o životním prostředí, protože vyhlášení PZ povede k vyššímu turistickému ruchu (námitka č. 6.6.).“

K této námitce uvádím, že klíčová ustanovení stavebního zákona, a to nejen pro plánování krajiny, jsou uvedena v jeho § 18, který naopak ve veřejném zájmu chrání a rozvíjí přírodní, kulturní a civilizační hodnoty území, včetně urbanistického, architektonického a archeologického dědictví. V čem je rozpor mezi vyhlášením památkové zóny Kačerov se stavebním zákonem, není v podnětu konkrétně specifikováno. Připomínám, že zákon č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu změnil výrazně vztah územního plánování a plánování krajiny. Tento zásadní posun souvisí mimo jiné s přijetím Evropské úmluvy o krajině do českého právního systému v roce 2002 a ratifikací v roce 2004, která formuluje požadavky na politiku krajiny, tedy na ochranu a plánování krajiny. Ochrana krajiny má směřovat tak, aby předala dalším generacím specifické hmotné i nehmotné jevy této krajiny a aby usměrňovala a harmonizovala změny způsobované společenskými, hospodářskými a environmentálními procesy. Česká vláda usnesením č. 1049/2002 z října 2002 uložila vybraným ministerstvům, aby zabezpečila uplatňování a naplňování Úmluvy. Péče o ochranu krajiny je zajišťována jednotlivými odvětvovými zákony (zákon stavební, o ochraně přírody a krajiny, o státní památkové péči, lesní, vodní, zákon o ochraně zemědělské půdy..., atd.), takže ochrana krajiny je skutečně veřejně sdíleným zájmem. Jedná se o hodnotu, která není každému jednoznačně zřejmá nebo zjevná a ne vždy se všichni účastníci shodnou v názoru na to, co je kulturní krajina, jaké urbanistické hodnoty se v území vyskytují a jak je chránit. Ochrana kulturní krajiny je v pravém slova smyslu společenským zájmem, jakkoliv má své konkrétní vlastníky a uživatele.

Dále podotýkám, že zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, chrání historické architektonické a stavební i krajinné celky v podobě památkové zóny. To představuje institut, jehož výkon je možný pouze ve veřejném zájmu. Vlastnictví také představuje kromě práv i řadu povinností a jeho výkon nesmí být na úkor ostatních ani na úkor veřejného zájmu. Ostatně v preambuli Ústavy je mj. vysloveno odhodlání „střežit a rozvíjet zděděné přírodní a kulturní, hmotné a duchovní bohatství“.

K námitce, že „vyhlášení památkové zóny je také v rozporu se zákonem o životním prostředí, protože vyhlášení památkové zóny povede k vyššímu turistickému ruchu“ uvádím, že oblast životního prostředí a cestovního ruchu je ovlivněna jednak zákony, vyhláškami a nařízeními, dále mezinárodními smlouvami. Zákon o životním prostředí č. 114/1992 Sb. přispívá k udržení a obnově přírodní rovnováhy v krajině a regulaci využívání území. Území se může stát cílem cestovního ruchu, pokud vykazuje určité podmínky, kterými jsou například

atraktivita místní přírody, krajiny v kombinaci s místními kulturními hodnotami a pozoruhodnostmi. Z pohledu statistických dat nezávisí turistický ruch pouze na stavu památkového fondu, ale především na celém komplexu navazujících služeb, dopravní obslužnost atd. Jedná se tedy o multiplikační efekt turistického ruchu. Z toho vyplývá, že zdaleka nestačí pouze atraktivní krajina a kulturní památky, ale i komplexní nabídka produktů turistického, respektive cestovního ruchu. Základním rozvojovým dokumentem pro rozvoj území je územní plán, v rámci kterého jsou stanoveny základní problémové okruhy rozvoje území od bydlení, rekreaci až po cestovní ruch tak, aby byly potlačeny případné negativní vlivy.

V námitce č. 5) podnětu je uvedeno: „Vyhlášení PZ je také v rozporu s památkovým zákonem, na což upozornil 10. 7. 2015 i Odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací kultury a památkové péče Krajského úřadu Královéhradeckého kraje. V PZ jsou pouze dvě prohlášené kulturní památky (kostel sv. Kateřiny a socha Piety), což je 4,6 % z celkového počtu objektů zahrnutých do PZ. Ostatní stavby jsou chalupy v různém stupni již provedených stavebních úprav, včetně změn půdorysů a různých vestaveb a chaty ze 70. let a 80. let minulého století (námitka č. 6.7.).“

K této námitce uvádím, že zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči, chrání historické, architektonické a stavební i krajinné celky v podobě památkové zóny. Vyhlášení památkové zóny je možné pouze ve veřejném zájmu. Z hlediska cílů není památková zóna vázána na jednotlivé nemovitosti, ale je nástrojem k zajištění ochrany uceleného prostředí, které tvoří kulturní krajina vytvořená hospodářskou činností člověka. V případě, kdy soubor kulturních památek určuje charakter prostředí daného území, lze prohlásit za památkovou rezervaci. Památková zóna je „území sídelního útvaru nebo jeho části s menším podílem kulturních památek, historické prostředí nebo část krajinného celku, které vykazují významné kulturní hodnoty“. Památková zóna, na rozdíl od památkových rezervací, není založena na počtu kulturních památek.

Připomínám, že Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, po prostudování obdrženého návrhu na prohlášení území za památkovou zónu sdělil Ministerstvu kultury následující: „Z hlediska architektonického, urbanistického, historického, krajinného i estetického se jedná o jeden z posledních dokladů sídelního útvaru podhůří Orlických hor. Přestože se na sídelním útvaru velice negativně projevil poválečný odsun německy hovořícího obyvatelstva, kdy postupně došlo k zániku mnoha již nevyužívaných staveb, stále jsou zachovány prvky a otisk původní urbanistické struktury. ... Z výše uvedených hledisek tedy není ze strany zdejšího úřadu zpochybněn význam a důvody vyhlášení památkové zóny. ... Krajský úřad Královéhradeckého kraje, odbor regionálního rozvoje, grantů a dotací, oddělení kultury a památkové péče, závěrem shrnuje, že jsou dány důvody pro vyhlášení památkové zóny z hlediska historického, kulturního, urbanistického, architektonického i estetického. Nechává však na zvážení Ministerstva kultury ČR, zda ve vztahu mezi počtem staveb na navrženém území a počtem reálně prohlášených (resp. zapsaných) kulturních památek je prohlášení památkové zóny adekvátní a obhajitelné.“

Z podkladů, které byly shromážděny Ministerstvem kultury, je tedy zřejmé, že prohlášení památkové zóny Kačerov včetně navržení krajinářských, urbanistických a architektonických regulativů v předmětném území je ve veřejném zájmu vyplývajícím ze zákona č. 20/1987 Sb., ve znění pozdějších předpisů a dalšího právního předpisu, kterým je Úmluva o ochraně architektonického dědictví Evropy, vydané pod číslem 73/2000 Sb. m. s.

V námitce č. 6) podnětu je uvedeno: „Postoj úřadu k dotčeným vlastníkům a obci dokumentuje fakt, že k místnímu šetření byli pozváni jenom členové spolku Údolí Kačerov, který vznikl PZ inicioval, a nikdo z dalších vlastníků dotčených objektů. Takovýto postup výrazně připomíná nechvalně známou historickou situaci „O nás bez nás. Mnichovskou dohodu... Ani obec se k zřízení PZ před jejím vznikem nevyjádřila. Při prezentaci záměru Národním památkovým ústavem (ing. Balský) zastupitelé vyjádřili názor, aby se rozsah PZ zmenšil, a aby to bylo zakresleno do mapy. Na to už NPÚ nereagoval.“

K této námitce uvádím, že v březnu roku 2015 byla pracovníky Ministerstva kultury provedena obhlídka území, které bylo navrženo na prohlášení památkovou zónou. Ministerstvo kultury požádalo zástupce NPÚ, ú.o.p. v Josefově o odborný výklad na místě samém. Ředitel NPÚ, ú.o.p. v Josefově Ing. Balský pouze neformálně informoval obec Zdobnice a Město Rychnov nad Kněžnou o dostavení se pracovníků Ministerstva kultury. Nejednalo se tedy o seznámení členů spolku Údolí Kačerov k „místnímu šetření“, ačkoliv na místě se pak postupně sešlo asi 30 osob. Informaci o konání předmetné obhlídky území zřejmě předal vlastníkům okolních nemovitostí obecní úřad.

Připomínám, že zapojení vlastníků a dalších dotčených osob do přípravy prohlášení památkové zóny bylo umožněno zejména tím, že ve lhůtě 30 dnů mohly být podány námítky či připomínky, což bylo oznámeno zveřejněním na úřední desce Ministerstva kultury a úřední desce obecního úřadu v obci, jehož správního obvodu se má opatření obecné povahy dotýkat. Navíc předmetná iniciativa k prohlášení území Kačerova za památkovou zónu ostatně vzešla od některých místních vlastníků nemovitostí a povědomí o této skutečnosti se pak v dané lokalitě dosti rozšířilo.

V námitce č. 7) podnětu je uvedeno: „Zjevná účelovost prosadit PZ za každou cenu v původním rozsahu se projevila i opravou zřejmých nesrovnalostí ze dne 15. 5. 2017. V článku 3 Opatření obecné povahy č. 1/2016 o prohlášení Památkové zóny Kačerov, obec Zdobnice a určení podmínek její ochrany bylo slovně uvedeno vymezení hranice památkové zóny. Oproti původnímu Návrhu památkové zóny Kačerov zveřejněnému na úřední desce obce Zdobnice 18. září 2015, se v západní části zóny na mapě označované jako Svatý Jan, hranice změnily. Byl to zřejmě důsledek rozumného přístupu k některým námitkám. Nová hranice vyčleňovala novodobé chaty ze 70. a 80. let minulého století a další pozemky. V mapě, kterou zpracoval Národní památkový ústav - územní odborné pracoviště Josefov v Jaroměři, a jenž byla zveřejněna v říjnu 2016, však tato změna nebyla zaznamenána. Mapa vycházela z původního návrhu z roku 2015. Zjevně nešlo o chybu, v novém textu bylo přesně popsáno nové vedení hranice. Změna nastala u parcely č. 3288, ...odtud hranice pokračuje severovýchodním směrem, podél p.p.č. 3300 a jihovýchodním směrem podél p.p.č. 3301 až k p.p.č. 3302, kde se hranice zalamuje k severu ... Když se MK o tomto rozporu dozvědělo, místo aby upravilo mapu, vydalo opravu zřejmých nesrovnalostí. I to považujeme za porušení osobních práv a osobního vlastnictví.“

K této námitce uvádím, že v daném případě se jedná o opravu zřejmé nesprávnosti způsobené chybou v psaní. Vzhledem k tomu, že se jednalo o administrativní chybu v textové části, Ministerstvo kultury vydalo rozhodnutí č.j. MK 30429/2017 OPP ze dne 15. 5. 2017 o opravě zřejmých nesprávností, které se týkaly směru pokračování hranic památkové zóny, nikoliv o opravu specifikace jednotlivých dotčených parcel. Zdůrazňuji, že obsah, podmínky a grafická příloha památkové zóny Kačerov, obec Zdobnice se opravou textu nezměnila.

V námitce č. 8) podnětu je uvedeno: „Nerespektování většinového názoru chatařů a chalupářů v katastru obce Kačerov s prohlášením obce za PZ. V písemné anketě ze dne 31. 10. 2013, kterou zorganizoval bývalý starosta Zdobnice Ing. Trpišovský, se z 37 oslovených

21 vyjádřilo proti zřízení PZ. Ministerstvo také nebralo zřetel na Petici proti vzniku PZ ze 7. 10. 2015, kterou podepsalo 143 lidí. Možná není opominutelný fakt, že jména signatářů petice unikly z MK, byly zneužity iniciátory vzniku PZ - spolkem Údolí Kačerov. To je zjevné porušení zákona na ochranu osobních údajů. Součástí zneužití se stal i místní farář.“

Ohledně této námitky uvádím, že zákon č. 20/1987 Sb., o státní památkové péči stanoví důvody, proč stát přistupuje k ochraně kulturního dědictví ve svých úvodních ustanoveních. „Stát chrání kulturní památky jako nedílnou součást kulturního dědictví lidu, svědectví jeho dějin, významného činitele životního prostředí a nenahraditelné bohatství státu. Účelem zákona je vytvořit všestranné podmínky pro další prohlubování politicko-organizační a kulturně výchovné funkce státu při péči o kulturní památky, o jejich zachování, zpřístupňování a vhodné využívání, aby se podílely na rozvoji kultury, umění, vědy a vzdělávání, formování tradic a vlastenectví, na estetické výchově pracujících a tím přispívaly k dalšímu rozvoji společnosti.“ Toto vymezení účelu zákona objasňuje, v čem spočívá veřejný zájem na ochraně kulturního dědictví. Podotýkám, že v oblasti památkové péče přirozeně dochází k častým střetům protichůdných zájmů. Individuální zájmy vlastníků mohou být s veřejným zájmem v souladu, avšak poměrně častěji jsou s ním v rozporu. Veřejnoprávní zásahy do vlastnického práva vznikají jako reakce na rozdílnost individuálních zájmů vlastníků a veřejného zájmu. V tomto kontextu proto nelze považovat za výjimečnou situaci, že část vlastníků dotčených nemovitostí souhlasí s vyhlášením památkové zóny Kačerov a další část nikoliv.

Pokud jde o namítaný únik dat jednotlivých petentů pro spolek Údolí Kačerov, uvádím, že Ministerstvo kultury nebylo zdrojem adres jednotlivých petentů. Jak, kým a pro co byl místní farář údajně zneužit, není Ministerstvu kultury známo.

V námitce č. 9) podnětu je uvedeno: „V neposlední řadě je naší výhradou k vyhlášení PZ také absolutní zhoršení mezilidských vztahů. Lidé, kteří jezdí 60 let na své chalupy, jsou zděšení, jak se z iniciátorů PZ stali nesnášenliví lidé. Kdokoli, kdo projevil názor nesouhlasící s PZ, byl dehonestován a pranýřován. Dokonce v prezentaci o osadě Kačerov pod záštitou VŠCHT Praha na stránce Monumenta VIVA Chomutov z května 2015 byly bez souhlasu majitelů nemovitostí zveřejněny „špionážní“ fotografie chat a chalup, u nichž majitelé k opravě použili nevhodný materiál. Některé chaty a chalupy podle autorů prezentace dokonce „poškozují prostředí“.“

K této námitce uvádím, že v daném případě nepochybně existuje výše zmíněný střet protichůdných zájmů jednotlivých vlastníků dotčených nemovitostí, avšak vzájemné jednání těchto protistran by mělo probíhat korektním způsobem, který je v souladu se zásadami občanského soužití. Nicméně Ministerstvo kultury není příslušným orgánem k vyšetřování, posuzování a sankcionování případů namítaného narušení zásad občanského soužití a s tím souvisejícího možného porušení práv dotčených vlastníků nemovitostí, ke kterému mělo dojít dle tvrzení podatele podnětu.

Dále konstatuji, že dotčené osoby výše zmíněnými vyjádřeními, která byla shromážděna v průběhu přezkumného řízení, souhlasně či nesouhlasně reagovaly na jednotlivé námitky obsažené v podnětu s tím, že je v nich dále rozvíjena polemika ohledně konkrétní problematiky vymezené v jednotlivých námitkách podnětu. Tato vyjádření obsahují rovněž další rozvíjení argumentace, která již zazněla ze strany dotčených osob v průběhu řízení, v němž bylo vydáno přezkoumávané závazné stanovisko. Nicméně žádné z těchto vyjádření nepřináší takové nové zásadní poznatky, které mohly vést ke změně nebo zrušení přezkoumávaného opatření obecné povahy. Proto odkazují na shora provedené vypořádání námitek uplatněných v podnětu. Vedle toho značnou část obsahu těchto vyjádření tvoří četná

a velmi obsáhlá tvrzení, výtky a námitky, jež se týkají složitých mezilidských vztahů dotčených osob v předmětné památkové zóně. Podotýkám, že tyto okolnosti však nemohou být předmětem posuzování v rámci přezkumného řízení, kterým je výhradně posouzení zákonnosti přezkoumávaného opatření obecné povahy.

Vzhledem k tomu, že v těchto vyjádřeních dotčených osob jsou též opakovaně vysloveny obavy ohledně možných omezení při nakládání s dotčenými nemovitostmi, připomínám, že ochranný režim v památkových zónách sám o sobě bez dalšího nebrání běžné údržbě nemovitostí či operativnímu řešení náhlých havarijních situací. Povinnost zajistit dobrý stavební stav budov vyplývá i ze stavebního zákona, a to bez ohledu na to, zda objekt je či není na území památkové zóny. Památková ochrana není na překážku rekonstrukce ani odstraňování stavebních závad. K běžné údržbě provozně-technického charakteru není zapotřebí závazného stanoviska orgánu památkové péče. Dodávám, že ani tato závazná stanoviska by však neměla být na překážku zajištění řádného, bezpečného a ekonomicky udržitelného provozu nemovitosti sloužící k bydlení a k rekreaci, neboť z ustálené judikatury ve věci závazných stanovisek na úseku státní památkové péče vyplývá, že Nejvyšší správní soud setrvale odmítá v oblasti památkové ochrany neproporcionální praxi orgánů státní památkové péče. Nejvyšší správní soud má tak za to, že správní orgán musí při rozhodování na úseku státní památkové péče vždy velmi pečlivě vážit, zda omezení vlastnického práva, kterým je i závazné stanovení, jakým způsobem vlastník památkově chráněné nemovitosti smí, či naopak nesmí, tuto nemovitost opravit, upravit či přebudovat, je proporcionální veřejnému zájmu na zachování památkové hodnoty dané nemovitosti či památkově chráněné lokality (památkové rezervace či zóny), v níž se nachází. Test proporcionality v užším smyslu může v určitých případech vést k tomu, že zájem na zachování původních prvků kulturní památky bude muset ustoupit jiným zájmům, například pokud bez stavebních úprav (dostaveb, přístaveb, změny prostorových dispozic, změny sanitárních a dalších rozvodů, nahrazení původních poškozených prvků stavby replikami aj.) nebude památkově chráněná nemovitost provozovatelná s ohledem na současné standardy bydlení či jiné způsoby užívání nemovitostí, tedy i se zohledněním ekonomických nákladů na stavební úpravy a ekonomické udržitelnosti běžného fungování nemovitosti. Je věcí státu, chce-li, aby vlastník byl povinen strpět i v užším smyslu neproporcionální omezení, aby tato omezení svojí dotační politikou kompenzoval anebo jejich nepříznivé ekonomické důsledky přinejmenším ve významné míře zmírnil. Orgán státní památkové péče tedy bude muset při vydávání závazného stanoviska dle § 14 zákona č. 20/1987 Sb. dostatečně zohlednit též specifika daného případu. Je v zájmu státní památkové péče, aby objekty nadále sloužily svému účelu (v tomto případě bydlení a rekreaci), neboť tím bude zajištěna jejich údržba i další životaschopnost.

Lze tedy shrnout, že test proporcionality je zcela na místě v případě vydávání závazných stanovisek dle § 14 zákona č. 20/1987 Sb. Budoucí úpravy je tedy nutno posuzovat individuálně na základě řádně zjištěného skutkového stavu dle aktuálních a úplných podkladů (např. projektové dokumentace stavebních úprav) a následně o jejich přípustnosti rozhodnout v řádně odůvodněném závazném stanovisku podle ustanovení § 14 zákona č. 20/1987 Sb. Ustálená judikatura Nejvyššího správního soudu svědčí o tom, že tento soud považuje za akceptovatelný pouze proporcionální postup orgánu státní památkové péče při vydávání závazného stanoviska dle § 14 zákona č. 20/1987 Sb., kterým jsou účinně eliminovány případné nadměrně negativní dopady památkové ochrany do vlastnických práv. Připomínám, že samostatné závazné stanovisko vydané na úseku státní památkové péče či rozhodnutí stavebního úřadu podmíněné závazným stanoviskem lze napadnout žalobou ve správním soudnictví, kde bude mj. posouzeno, zda byla dodržena shora popsána zásada proporcionality.

S ohledem na výše uvedené skutečnosti jsem dospěl k závěru, že nejsou dány relevantní důvody pro změnu nebo zrušení přezkoumávaného opatření obecné povahy č. 1/2016, č.j. MK 14623/2015 OPP ze dne 12. 5. 2016, ve znění opravného rozhodnutí č.j. MK 30429/2017 OPP ze dne 15. 5. 2017 a proto mi nezbylo než toto přezkumné řízení zastavit usnesením dle § 174 odst. 1 a 2 s využitím § 97 odst. 1 správního řádu.

K projednání této věci byla svolána ustavená rozkladová komise, která věc komplexně posoudila a na základě výše uvedeného mně navrhla rozhodnout tak, jak je uvedeno ve výroku.

Závěrem žádám Obecní úřad Obce Zdobnice o zveřejnění tohoto usnesení na úřední desce, a to po dobu 15 dní ode dne doručení tohoto usnesení obecnímu úřadu, a o zaslání dokladu na Ministerstvo kultury o dni vyvěšení a sejmutí tohoto usnesení z úřední desky.

P o u č e n í :

Toto usnesení se podle § 174 odst. 1, § 97 odst. 1 a § 66 odst. 2 správního řádu pouze poznamenává do spisu a ve smyslu § 76 odst. 3 správního řádu nabývá právní moci poznamenáním do spisu, tedy jeho vydáním ve smyslu § 71 odst. 2 písm. d) správního řádu. Dle § 76 odst. 5 správního řádu proti tomuto usnesení není přípustné podat řádný opravný prostředek. Dle § 94 odst. 2 správního řádu toto usnesení nemůže být předmětem přezkumného řízení. O usnesení, které se pouze poznamenává do spisu, se účastníci řízení (dotčené subjekty) v souladu s § 76 odst. 3 správního řádu vhodným způsobem vyrozumí, a to např. zasláním jeho stejnopisu či kopie. Rozklad proti tomuto usnesení nelze podat rovněž dle ustanovení § 172 odst. 5 a § 173 odst. 2 správního řádu.

Za správnost vyhotovení:
JUDr. Petr Strupek

PhDr. Lubomír Zaorálek, v. r.
ministr kultury

Údolí Kačerov, z.s., Jurkovičova 988/24, 149 00 Praha 11

Spolek Kačerov, Gagarinova 701/26 Slezské Předměstí, Hradec Králové

Na vědomí obdrží: Ministerstvo kultury, OPP/R, zde

Národní památkový ústav, generální ředitelství, Valdštejnské nám. 3, 118 01 Praha 1

Národní památkový ústav, ú.o.p. v Josefově, Okružní 418, Josefov, 551 02 Jaroměř

Krajský úřad Královéhradeckého kraje, úsek státní památkové péče
Pivovarské náměstí 1245, 500 03 Hradec Králové

Městský úřad Rychnov nad Kněžnou, úsek státní památkové péče
Havlíčková 136, 516 01 Rychnov nad Kněžnou

Obecní úřad Obce Zdobnice, Zdobnice 1, 516 01 Rychnov nad Kněžnou

